

»Skal artikel 5, nr. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) fortolkes således, at en sælger, der har hjemsted på en medlemsstats område, og som efter aftale har leveret varer til sin køber, som har hjemsted på en anden medlemsstats område, på forskellige steder i denne anden medlemsstat, kan sagsøges af køberen vedrørende et kontraktligt krav, der angår samtlige (del-)leverancer ved retterne på et af disse (opfyldelses-)steder, i givet fald efter sagsøgerens valg?«

Sag anlagt den 27. oktober 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. oktober 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Bordes, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF, idet den forbeholder udøvelse af virksomhed med kunstig inseminering af kvæg for »insemineringscentre«, som er godkendt i Frankrig.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 43 EF og 49 EF fastslår henholdsvis den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser. Artikel 46 bestemmer herudover, at bestemmelserne i disse artikler og de forholdsregler, der træffes i medfør heraf, ikke udelukker anvendelse af love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der indeholder særlige regler for fremmede statsborgere, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed. Den sidstnævnte bestemmelse er imidlertid ikke relevant i nærværende sag, idet Kommissionens klagepunkt ikke vedrører særlige regler for statsborgere i de øvrige medlemsstater, der ønsker at udøve virksomhed med kunstig inseminering i Frankrig, men retlig og faktisk umulighed for disse fællesskabsstatsborgeres vedkommende med hensyn til at få adgang til at udøve sådan virksomhed på grund af det monopol, som i Fran-

krig er tildelt »insemineringscentre« ved hjælp af bl.a. to bestemmelser i fransk lovgivning.

Kunstig inseminering er i Frankrig omfattet af et faktisk og retligt monopol til fordel for »insemineringscentre«, som indebærer, at erhvervsdrivende på området fra andre medlemsstater ikke har adgang til at udøve sådan virksomhed, det være sig i kraft af den frie etableringsret eller den frie udveksling af tjenesteydelser. De franske myndigheder har fremført nogle hensyn til den sundhedsmæssige sikkerhed, som efter deres opfattelse kan begrunde, at der vedtages eller opretholdes nationale bestemmelser, som er så restriktive, at de medfører en faktisk ophævelse af disse to i traktaten fastslåede friheder, mens Kommissionen bestrider gyldigheden af de fremførte begrundelser og er af den opfattelse, at disse restriktioner efter deres beskaffenhed under alle omstændigheder ikke står i forhold til det mål om sundhedsmæssig sikkerhed, som principalt påberåbes for at begrunde dem.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. august 2005 af Finanzgericht Hamburg i sagen Jan de Nul N.V. mod Hauptzollamt Oldenburg

(Sag C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 30. august 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 31. oktober 2005, har Finanzgericht Hamburg i sagen Jan de Nul N.V. mod Hauptzollamt Oldenburg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Hvorledes skal begrebet EF-farvande i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, litra c), første afsnit, i direktiv 92/81⁽¹⁾ forstås ved afgrænsningen over for begrebet indre vandveje i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 2, litra b), i direktiv 92/81?
- 2) Skal anvendelse af en sandsuger med lastrum (en såkaldt muddermaskine) i EF-farvande samlet set anses for sejlads i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, litra c), første afsnit, i direktiv 92/81, eller skal der sondres mellem de forskellige former for virksomhed under en anvendelse af fartøjet?

⁽¹⁾ EFT L 316, s. 12.